

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

Caput XVI. De fructu justificationis, hoc est, de merito bonorum operum,
deque ipsius meriti ratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI que omnes, qui lethalia committunt
 A. C. 1547. peccata, a quibus cum divinæ gratiæ
 adjumento abstinere possunt, & pro
 quibus a Christi gratia separantur.

CAPUT XVI.

*de fructu justificationis, hoc est, de
 merito bonorum operum, de-
 que ipsius meriti ratione.*

Hac igitur ratione justificatis homini-
 bus, siue acceptam gratiam perpe-
 tuo conservaverint, siue amissam recu-
 peraverint, proponenda sunt Apostoli
 verba: *Abundate in omni opere bono, sci-
 entes, quod labor vester non est inanis in Do-
 mino: Non enim injustus est Deus, ut obli-
 viscatur operis vestri, & dilectionis, quam
 ostendistis in nomine ipsius. Et: Nolite a-
 mittere confidentiam vestram, quæ magnam
 habet remunerationem.* Atque ideo bene
 operantibus usque in finem, & in Deo
 sperantibus proponenda est vita æterna,
 & tanquam gratia filiis Dei per Chri-
 stum Jesum misericorditer promissa, &
 tanquam merces ex ipsius Dei promif-
 sione bonis ipsorum operibus, & meri-
 tis fideliter reddenda. Hæc est enim
 illa corona justitiæ, quam post suum
 certamen, & cursum repositam sibi esse
 ajebat Apostolus, a justo Judice sibi red-
 den-

1. Cor. 15.
v. 58.

Hebr. 6.
v. 10.

Hebr. 10.
v. 35.

2. Tim. 6.
v. 8.

dendam, non solum autem sibi, sed & ^{Sæcul. XVI.} omnibus, qui diligunt adventum ejus: A.C. 1547.
 Cum enim ille ipse Christus Jesus, tanquam caput in membra, & tanquam vitis in palmites, in ipsos justificatos jugiter virtutem influat, quæ virtus bona eorum opera semper antecedit, & comitatur, & subsequitur, & sine qua nullo pacto Deo grata, & meritoria esse possent: nihil ipsis justificatis amplius deesse credendum est, quo minus plene illis quidem operibus, quæ in Deo sunt facta, divinæ legi pro hujus vitæ statu satisfecisse, & vitam æternam suo etiam tempore (si tamen in gratia decesserint) consequendam, vere promeruisse censeantur: cum Christus Salvator noster dicat: *Si quis biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum; sed fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam.* ^{Joan. 4. v. 14.} Ita neque propria nostra justitia, tanquam ex nobis propria statuitur, neque ignoratur, aut repudiatur justitia Dei. Quæ enim justitia nostra dicitur, quia per eam nobis inhærentem justificamur, illa eadem Dei est, quia a Deo nobis infunditur per Christi meritum. Neque vero illud omittendum est, quod licet bonis operibus in sacris literis usque adeo tribuatur, ut etiam qui uni ex minimis suis potum ^{Matth. 10. v. 42.} aquæ frigidæ dederit, promittat Christus,

Sæcul. XVI. ftus, eum non esse sua mercede cariturum, & Apostolus testetur, id, quod in præfenti est momentaneum, & leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operari in nobis: absit tamen, ut Christianus Homo in se ipso vel confidat, vel glorietur, non in Domino, cujus tanta est erga omnes homines bonitas, ut eorum velit esse merita, quæ sunt ipsius dona. Et quia in multis offendimus omnes, unusquisque sicut misericordiam, & bonitatem, ita severitatem & iudicium ante oculos habere debet, neque se ipsum aliquis, etiamsi nihil sibi conscius fuerit, iudicare: quoniam omnis hominum vita non humano iudicio examinanda, & iudicanda est, sed Dei, qui illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium, & tunc laus erit unicuique a Deo;

Rom. 2. v. 16. Qui, ut scriptum est, *reddet unicuique secundum opera sua.* Post hanc Catholicam de justificatione doctrinam, quam nisi quisque fideliter firmiterque receperit, justificari non poterit, placuit sanctæ Synodo hos Canones subjungere, ut omnes sciant, non solum quid tenere, & sequi, sed etiam quid vitare & fugere debeant.